

VIIDENNEN VIIKON KESKIVIIKKO AAMUPALVELUS

Psalmikatisman 1:sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset katismatroparit. 2:sen kunnian jälkeen nämä **katismatroparit, 8. säv.**

Kun Aadam sopimattomasti maistoi puusta, hän sai poimia hillittömyyden katkeraa hedelmää. Puulle ylennettynä Sinä, armollinen, lunastit hänet hirveästä tuomiosta. Sen tähden me huudamme Sinulle: Valtias, suo meidän pidättäytyä turmelevasta hedelmästä ja toteuttaa Sinun tahtoasi, että saisimme armon!

Kunnia - - nyt - -. *Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle*

Oi puhdas, kun näit puulla pahantekijäin keskellä riippumassa Hänet, joka oli ruumiillistunut Sinun puhtaista veristäsi ja käsittämättömästi Sinusta syntynyt, tuska raastoi sisintäsi ja äitinä valittaen Sinä huusit: Voi Lapseni, mitä on tämä jumalallinen ja sanomaton taloudenhoitosi, jonka kautta Sinä teit luotusi eläväksi! Veisuin minä ylistän Sinun laupeuttasi!

Psalmikatisman 3:nneen kunnian jälkeen **katismatroparit, 2. säv.**

Veisuin ylistäen ristin pyhää puuta me aina kumarramme Sinun ääretöntä hyvyyttäsi, Kristus Jumala, sillä sen kautta Sinä saatoit vihollisen voimat häpeään ja annoit merkin Sinuun uskoville. Sen tähden me kiitollisina huudamme Sinulle: Suo kaikkien hyvin mielin ja rauhassa eläen saattaa loppuun paaston aika!

Kunnia - - nyt - -. *Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle*

Nähdessään Sinut, viattoman Paimenen, puulle nostettuna emo valitti äidillisesti ja huusi: Kiittämätön kansa tuomitsi Sinut, Poikani, kuolemaan, vaikka Sinä olit levittänyt pilven heidän ylikulkuaan varten! Voi minua miehetöntä, kun tulen lapsettomaksi! Mutta nouse ylös ja loista, Aurinko, niin minä saan kunnian maastasyntyneitten keskuudessa!

Minean kanoni ja triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 3:nneen veisun.

Triodion, Joosefin runo

3. veisu. Irmossi, 8. säv.

Taivaan avaruuden Luoja / ja seurakunnan Rakentaja! / Vahvista minua rakkaudessaasi / Sinä, kaiken halajamisen täyttymys, / uskovaisten tuki, // oi ainoa ihmisiä rakastava.

Troparit

Vanhurskas Tuomari, vihollisuuden tuomiten Sinä levitit ristille kätesi. Vapahtaja, pelasta nyt minutkin, joka riettaana olen rikkomuksistani tuomion ansainnut ja olen katkeroittanut Sinut, pitkämielisen.

Halaten eläimellistä, himoja synnyttävää elämää minä olen etääntynyt Sinun käskyistäsi, oi hyvä Vapahtaja, ja tullut muukalaisten ja saastaisten ihmisten orjaksi. Mutta ota minut nyt palatessani vastaan ja pelasta minut!

Niin kuin muinoin aukaisit kuuromykän kuulon, aukaise minunkin sieluni korvat, jotka olen tahallani kuurouttanut, ja suo minun kuulla pelastavaa sanaasi, oi Jeesus, ainoa ihmisiä rakastava!

Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt, Sinä pelastava portti, silta Jumalan tykö, Kristittyjen suojelija, viaton Valtiatar, ohjaa minua, joka olen elämän onnettomuuksien aallokon uhkaama.

Toinen, Theodoroksen runo

Irmossi. 2. säv.

Armollinen Jumala, / Sinä hyvyyden istuttaja / ja hyvien tekojen kasvattaja, / tee hedelmälliseksi minun järkeni, // joka on hedelmättömäksi tullut.

Troparit

Kristus, kun Sinä laupeutesi syvyydessä nousit ristille, Sinä nostit minut himojen rotkosta ja ylensit taivaalliseen.

Kristus, kun Sinä levitit kätesi ristille, Sinä otit syliisi kaikki Sinusta etääntyneet kansat ja toit heidät valtasi läheisyyteen.

Kunnia - -.

Kolmipersonainen ykseys, yliolennollinen Kolminaisuus, yksi Jumaluus, Isä, Poika ja suora Henki, pelasta meidät, jotka Sinua kunnioitamme!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Kuka maasta syntynyt kykenisi arvosi mukaisesti Sinua ylistämään, oi Neitsytäiti? Sillä yksin Sinä olet osoittautunut naisten joukosta valituksi ja autuaaksi.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Jeesus, Sinut nostettiin ristille, kylkesi lävistettiin ja Sinä maistoit sappea minun tähteni, joka olen tottelemattomuudellani Sinut katkeroittanut.

Irmossi. 2. säv.

Armollinen Jumala, / Sinä hyvyyden istuttaja / ja hyvien tekojen kasvattaja, / tee hedelmälliseksi minun järkeni, // joka on hedelmättömäksi tullut.

8. veisu. Irmossi, 8. säv.

Kaldealaiden hirmuvaltiasta seitsenkertaisesti kuumensi vihan vimmassa hurskaille nuorukaisille pätsin, / mutta kun näki heidät korkeimman voiman pelastamina, / niin hän huusi heille: / Nuorukaiset, kiittäkää Luojaa ja Lunastajaamme, / papit, veisatkaa, // ihmiset, ylistäkää Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Kristus, Sinä vanhurskauden valkeus, joka taivutit pääsi ristillä, omasta tahdostasi heräsit ja hajoitit yön, katso puoleeni valvovalla silmälläsi ja armahda minua, joka olen välinpitämättömyyden uneliaisuuden vallassa ja himojen vuoteella palvelen hekuman unta.

Kasteessa saatuani rikastuttavien armolahjojen kaunistuksen minä kurja rakastin enemmän pahojen tekojen köyhyyttä ja olen tullut vieraaksi hyveille matkattuani kauaksi pahuuden maahan. Vapahtaja, käännytä minut takaisin, ota minut syliisi ja varjele ristilläsi kaikkina aikoina!

Sielu, jätä himojen juopumus ja etsi paaston kautta kyynelten puhdistavaa viiniä, joka ilahduttaa sydämen, kuihduttaa hekumat ja polttaa tuhaksi lihan pätsin. Kiiruhda tulemaan ristiinnaulituksi sinun tähtesi puulle naulitun Kristuksen kanssa, niin saat elää iankaikkisesti!

Jumalansynnyttäjälle

Puhdas Jumalansynnyttäjä, pyyhi pois sieluni haavat ja synnin arvet, pese ne Poikasi kyljestä vuotaneessa lähteessä ja puhdistu ne sen vesillä, sillä Sinulle minä huudan, Sinuun minä turvaan ja Sinua minä avukseni kutsun, oi armoitettu!

Toinen irmossi. 2. säv.

Kiittäkäämme kaikki maasta syntyneet Jumalaa, // jota taivaissa enkeläänin ylistetään, kaikkina aikoina!

Troparit

Enkelit ja me maasta syntyneet ylistämme veisuin lihallisesti ristiinnaulittua ja jumalallisesti kärsimyksistä vapaata Jeesusta kaikkina aikoina!

Kristus, kun Sinä ristillä kärsit häpeällisen ja kirotun kuoleman, Sinä pelastit ja lunastit meidät turmeluksesta!

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Kerubien tavoin minä veisuin ylistän Sinua, oi Kolminaisuus, yksi aluton, yksinkertainen ja täysin käsittämätön jumaluus: Pyhä, pyhä, pyhä!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Kaikki sukupolvet kunnioittavat Sinua, oi puhdas, loistavin ylistysveisuin, sillä Sinä synnytit Luojan. Oi peljättävää ihmettä ja autuasta tekoa!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Kristus, Sinä otit kaiken kärsiäksesi, että pelastaisit minut yhden. Veisuin minä ylistän ristiinnaulitsemistasi, nauvoja ja surmaamistasi kaikkina aikoina.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi. 2. säv.

Kiittäkäämme kaikki maasta syntyneet Jumalaa, // jota taivaissa enkeläänin ylistetään, kaikkina aikoina!

9. veisu. Irmossi, 8. säv.

Taivas ihmetteli ja maan ääret hämmästyivät siitä, / että Jumala ilmestyi ihmisille ruumiissa / ja että Sinun povesi tuli taivasta avarammaksi. // Sen tähden Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, enkelein ja ihmisten joukot ylistävät.

Troparit

Nähdessään Sinut ristille levitettynä aurinko kokosi säteensä ja koko maa järkkyy kauhuissaan nähdessään, kuinka Sinä, luonnoltasi kärsimyksistä vapaa kaikkeuden Kuningas, kärsit vapaaehtoisesti. Sen tähden minä rukoilen Sinua, Kristus: Paranna lääkärinä minun sieluni kärsimykset!

Jätettyäni pelastavat tiet olen vaeltanut tuonelaan johtavia teitä ympärilläni syvä pimeys, hekumat, himojen liukkaus ja kiusausten myrsky. Sen tähden minä rukoilen Sinua, Kristus: Pelasta minut ristisi kautta, oi ainoa armorikas!

Kiusausten myrskyssä, himojen aallokon uhkaamana ja hekumain hirveissä kuohuissa minä olen saavuttanut paaston sävyisän ja tyynen meren. Armollinen, ohjaa minua siellä ristilläsi ja johdata minut pelastuksen satamaan!

Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt, siemenettä, ilman lihan tahtoa, Sinussa sikisi kaikkeuden Luoja, Jumalan Sana, ja ilman turmelusta ja äidin tuskia Sinä synnytit. Sen tähden kielin ja sydämin tunnustaen Sinut Jumalansynnyttäjäksi me Sinua ylistämme.

Toinen irmossi. 2. säv.

Oi saastaton Jumalansynnyttäjä, / me ylistämme Sinun neitseyttäsi, // jota ei jumaluuden tuli polttanut.

Troparit

Sinä, meidän Vapahtajamme, kärsit vapaaehtoisesti ristiinnaulitsemisen, että lunastaisit kaikki kuolemasta ja antaisit kaikille elämän.

Puun kautta minut kuoletettiin ja ristin puun kautta tulini eläväksi, sillä siihen naulittuna minun Kristukseni kuoletti vihollisen.

Kunnia - -.

Yksimielisesti kumartamaamme Isän kanssa yhdessä olevaa Poikaa ja heidän kanssaan olevaa Pyhää Henkeä.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Outo on ihme ja ihmeellinen sanoma! Kuinka Sinä, puhdas, synnytät äitinä, vaikka neitseenä et ole turmelusta kokenut?

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Jeesus Jumala, minä veisaan ylistystä keihäällesi ja veisuin ylistän naulojasi, sientä, ruokoa ja ristiä, joiden kautta olen saanut pelastuksen.

Irmossi. 2. säv.

Oi saastaton Jumalansynnyttäjä, / me ylistämme Sinun neitseyttäsi, // jota ei jumaluuden tuli polttanut.

Virrelmästikiirat, 3. säv.

Jätettyäsi hyveitten korkeuden, sieluni, / sinä laskeuduit synnin syvyyteen, / ja jouduttuasi kavalain väijyjäin käsiin makaat maassa varattomana, / täynnä tuskallisia haavoja. / Sen tähden huuda Kristukselle Jumalalle, / joka sinun tähtesi tuli ristiinnaulituksi ja vapaaehtoisesti otti vastaan haavat: // Herra, hoivaa minua ja pelasta minut!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

8. säv.

Oi Herra, ryöväriaivoitusten haavoittamana minä kurja makaan puolikuolleena. / Profeettain kuoro sivuutti minut nähdessään, että olin puolikuollut, / jota ei ihmistaidoin voi parantaa. / Sen tähden minä hirveissä tuskissa ja nöyrin sydämin huudan Sinulle: / Kristus Jumala, // vuodata laupiaana päälleni suuri armosi!

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Marttyyrien stikiira

Te Kristuksen voittamattomat marttyyrit, / jotka voititte eksytyksen ristin voimalla, / nautitte iankaikkisesti elämän armoa. / Te ette säikkyneet hirmuvaltiaitten uhkailuja, / vaan kidutettuina te riemuitsitte. / Sen tähden teidän saastaton, Jumalalle otollinen verenne // vuodattaa parannusta meidän sieluillemme!

Kunnia - - nyt - -. Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle

Kun viaton näki Sinut lihallisesti puulla riippumassa, / hänen sydämensä haavoittui ja hän valitti itkien: / Sana, mihin Sinä minulta laskit, / rakas Jeesus, minun Poikani ja Herrani? // Kristus, älä jätä yksin minua, synnyttäjääsi!

KUODES HETKI

Profetian tropari, 1. säv.

Ota esirukouksena vastaan pyhien kärsimykset, jotka he Sinun tähtesi kestivät, oi ihmisiä rakastava Herra, ja paranna kaikki meidän tuskamme, me rukoilemme.

Kunnia - - nyt - -. Sama uudelleen

Prokimeni, 4. säv.: Hyvä on Herraa kiittää / ja veisata kiitosta Sinun nimellesi, Sinä Korkein.

Liitelauselma: Aamulla julistaa Sinun armoasi ja yön tullen Sinun totuuttasi.

Profeetta Jesajan kirjasta (41:4-14):

Näin sanoo Herra: Minä olen ensimmäinen ja viimeisten luona vielä sama. Merensaaret näkivät sen ja peljästyivät, maan ääret vapisivat. He lähestyivät, he tulivat, he auttoivat toinen toistaan ja sanoivat toisillensa: "Ole luja!" Valaja rohkaisee kultaseppää, levyn vasaroitsija alasimen iskijää; hän sanoo juotoksesta: "Se on hyvä", ja vahvistaa sen nauloilla, niin ettei se horju. Mutta sinä Israel, minun palvelijani, sinä Jaakob, jonka minä olen valinnut, Aabrahamin, minun ystäväni, siemen, jonka minä olen ottanut maan ääristä ja kutsunut maan kaukaisimmilta periltä, jolle minä sanoin: "Sinä olet minun palvelijani, sinut minä olen valinnut enkä sinua halpana pitänyt", älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä arkana pälyile, sillä minä olen sinun Jumalasi: minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä. Katso, häpeän ja pilkan saavat kaikki, jotka palavat vihasta sinua vastaan, tyhjiin raukeavat ja hukkuvat, jotka sinun

kanssasi riitelevät. Hakemallakaan et löydä niitä, jotka sinua vastaan taistelivat; tyhjiin raukeavat ja lopun saavat, jotka sinun kanssasi sotivat. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, tartun sinun oikeaan käteesi, minä sanon sinulle: "Älä pelkää, minä autan sinua". Älä pelkää, Jaakob, sinä mato, sinä Israelin vähäinen väki: minä autan sinua, sanoo Herra, ja sinun lunastajasi on Israelin Pyhä.

Prokimeni, 4. säv.: Herra on kuningas. / Hän on pukenut itsensä korkeudella.

Liitelauselma: Herra on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan.

EHTOOPALVELUS KESKIVIIKKO-ILTANA

Avuksihuutostikiira, 8. säv.

Liitelauselma: Kaatukoot kaikki jumalattomat omiin kuoppiinsa; mutta suo minun ne välttää.

Ajatusteni ryövärien käsiin langettuaani / on minulta kurjalta ryöstetty järki, / koko sieluni on hirveissä haavoissa / ja sen tähden makaan elämän tiellä alastomana hyveistä. / Nähdessään minut parantumattomien haavojeni tuskissa pappi katsoi sivuun eikä minun puoleeni. / Ei leviittakaan kestänyt sielunturmelevaa tuskaani, / vaan hänkin katsoi maahan ja kulki sivuitseni. / Mutta Sinä, Kristus Jumala, näit hyväksi tulla lihaksi, / ei Samariasta, vaan Mariasta, / ja ihmisrakkautessasi annoit minulle parannuksen // vuodattaen päälleni suuren armosi.

Liitelauselma: Minä korotan ääneni ja huudan Herraa, minä korotan ääneni ja rukoulen Herralta armoa.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Minä vuodatan Hänen eteensä valitukseni, kerron Hänelle ahdistukseni.

Marttyyrien stikiira

Pyhille sopii kaikki kunnia ja kaikki ylistys, / sillä he taivuttivat kaulansa miekkojen edessä Sinun tähtesi, / joka taivutit taivaat ja laskeuduit! / He vuodattivat verensä Sinun tähtesi, / joka tyhjensit itsesi ja otit palvelijan muodon! / He nöyryivät kuolemaan asti jäljitellen Sinun köyhyyttäsi! / Heidän rukoustensa kautta, armosi paljouden tähden, // Jumala, armahda meitä!

Liitelauselma: Kun minun henkeni minussa näantyy, niin Sinä tunnet minun tieni.

Stikiirat, Joosefin runo

Herra, Sinä osoitit pyhät opetuslapsesi järjellisiksi taivaiksi. / Päästä heidän pyhän välityksensä kautta minut maan pahuudesta, / ja ylennä pidättyväisyyden kautta minun aivoitukseni / alituisesta himoihin mukautumisesta, // oi armollinen ja ihmisiä rakastava.

Liitelauselma: Polulle, jota minä käyn, he ovat virittäneet paulan minun eteeni.

Kun meillä kaikilla on paaston aika auttajana jumalallisiin tekoihin, / itkekäämme koko sydämestämme ja huutakaamme Vapahtajalle: / Armorikas Herra, pelasta opetuslastesi kautta meidät, // jotka peljäten veisaamme ylistystä suurelle ihmisrakkaudellesi!

Liitelauselma: Katso minun oikealle puolelleni ja näe: ei kukaan minua tunne.

Toinen, Theodoroksen runo

Maineikkaat apostolit, maailman esirukoilijat, / sairasten parantajat, terveyden vartijat, / tukekaa meitä molemmin puolin, / kun me kiidämme halki paastoajan, / varjelkaa meidät keskinäisessä rauhassa ja järkemme himojen kiusalta, / että me kaikki saisimme veisata Kristukselle, // ylösnousseelle voittajalle veisun!

Liitelauselma: Ei ole minulla pakopaikkaa, ei kukaan minun sielustani välitä.

Toiset, aakkosstikiirat, Simeon Kääntäjän runo, 4. säv.

Koko elämäni on kulunut syntisten naisten ja publikaanien kanssa. / Pystynköhän vanhanakaan katumaan tekemiäni syntejä? / Sinä kaikkien Luoja ja sairasten parantaja, // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Minä huudan Sinun puoleesi, Herra; minä sanon: Sinä olet minun turvani, minun osani elävien maassa.

Välinpitämättömyyden raskaus minua painaa, / Beliarin nuolen lävistämänä makaan loassa / ja saastutan kuvan kaltaisuuteni. / Sinä välinpitämättömien käännäyttävä ja rikkoneitten lunastaja, // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Tarkkaa minun huutoani, sillä minä olen sangen viheliäinen.

Olen tullut ihmisten loukkauskiveksi, / kun olen maasta syntyneenä viljelyt maallista. / Käskyn mukaisesti olen käynyt avioon, / mutta poikennut saastuttamaan vuoteeni. / Sinä, joka olet minut maasta muovannut, älä ylenkatso luotuasi! // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Pelasta minut vainoojistani, sillä he ovat minua väkevämmät.

Lihasta huolehtiessani olen tullut sieluni pyöveliksi. / Sopimattomien hekumain orjana olen tullut pahojen henkien leluksi. / Sinä pahojen henkien karkottaja, / sääli minua laupeudessasi! // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään Sinun nimeäsi.

Tahallani olen tehnyt syntiä kaikkia enemmän / ja siksi minut on hylätty. / Sieluni vastustajana minulla on lihan aivoitus, joka minut pimentää. / Sinä pimeydessä olevien valistaja ja eksyneitten ohjaaja, // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Vanhurskaat kokoontuvat minun ympärilleni, kun Sinä minulle hyvin teet.

Herra, minun sieluni saa elää ja ylistää Sinua, sanoi profeetta. / Etsi minut, joka olen kuin kadonnut lamma, / ja lue minut laumaasi. / Anna minulle aikaa katua, / että huutaen huutaisin Sinulle: // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Syvyydestä minä huudan Sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni.

Minä olen syntiä tehnyt, Kristus Jumala! / Minä olen syntiä tehnyt jättäessäni käskysi. / Ole minulle armollinen, oi hyvän tekijä, / että näkisin sisäisin silmin, / välttäisin pimeyden ja saisin peljäten huutaa: // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Tarkatkoot Sinun korvasi minun rukousteni ääntä.

Villit pedot minua piirittävät, / mutta tempaa minut niiltä, Valtias! /
Haluathan Luojana kaikkien ihmisten pelastuvan / ja tulevan totuuden tuntoon.
/ Pelasta minutkin kaikkien kanssa! // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin
tuhoudun!

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?
Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Hyväntekijä, Lunastaja, minun Vapahtajani, / tule parannukseksi äläkä
minua hylkää! / Näe, kuinka minä makaan rikoksissani, / ja kaikkivaltiaana
nosta minut ylös, / että minäkin ilmoittaisin Sinulle tekoni ja huutaisin Sinulle:
// Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen
toivoni Hänen sanaansa.

Kiittämättömän palvelijan tavoin minä olen kätkenyt leiviskäni / ja
kaivanut sen maahan. / Siksi minut onkin tuomittu kelvottomana / enkä enää
uskalla Sinua rukoilla. / Armahda minua, Sinä kaunaton, että minäkin
huutaisin: // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua,
kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Helmasi kosketuksella Sinä kuivatit verenvuototautisen kärsimysten
järven. / Kunpa minäkin saisin rikokseni anteeksi, / kun vakain uskoin Sinua
lähestyn. / Ota hänen laillaan minutkin vastaan ja paranna minun tuskani! //
Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä. Ja
Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Sinä, joka sanalla olet tehnyt taivaan ja maan, / tulet istumaan
valtaistuimella, / ja me kaikki joudumme eteesi ilmoittamaan syntimme. / Ota
minut katumuksen kautta vastaan ennen sitä päivää! // Herra, pelasta minut,
ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää Häntä, kaikki kansat.

Katsahda laupiaalla silmälläsi ja ole minulle armollinen, / oi ainoa Vapahtaja! / Anna parantavaa vettä kurjalle sielu paralleni! / Pyyhi minut puhtaaksi tekojeni saastasta, että veisaisin: // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Sillä Hänen armonsä meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti.

Beliar on terottanut miekkansa / ja rientänyt pyydystämään kurjaa sieluani. / Se on tehnyt minut vieraaksi Sinun kasvojesi valkeudelle, oi armollinen. / Sinä joka olet voimassasi väkevä, tempaa minut sen juonista! // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Minä nostan silmäni Sinun puoleesi, joka taivaissa asut.

Jätettyäni lain ja jumalalliset kirjoitukset / olen tullut kokonaan himojen orjaksi. / Hyväntekijä, paranna minut kokonaan, / Sinä hyvä, joka minun tähteni tulit minun kaltaisekseni! / Armollinen, himojen poistaja, käännytä minut! // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Liitelauselma: Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen.

Syntinen nainen kastelee kyynelin puhtaat ja kalliit jalkasi / ja kehottaa kaikki rientämään saamaan rikoksensa anteeksi. / Vapahtaja, anna minullekin hänen uskonsa, / että huutaisin Sinulle: // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Puhdista minun sieluni saasta, / Sinä joka minun tähteni köyhdyit ja tulit lihallisesti lapsukaiseksi! / Kristus, lähetä armosi pisara minulle, / joka olen heikko ja murtunut! / Pese minut saastasta, paranna minut sairaudestani! // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Valtias, vahvista minun sieluni aina rientämään kohti Sinua / ja palvelemaan Sinua! / Sinä olet varjelijani ja suojelijani, / puolustajani ja auttajani! / Jumala, Sana, suo minun rohkeasti huutaa: // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Jeesus Vapahtaja ja armollinen Jumala, / tule meille valtaamattomaksi muuriksi! / Me olemme langenneet petollisiin tapoihin ja tekoihin, / mutta hyvän tekijänä nosta ylös luotusi / ja armollisena tee sovinto! // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Rikkauden tuhlattuani olen tullut tuhlaajapojaksi / ja näännyn nyt nälkään. / Sinun suojaasi minä turvaan: / Hyvä Isä, ota hänen laillaan minutkin vastaan / ja suo minun pöydästäsi osallisena huutaa Sinulle: // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Kateuksissaan pahuuden päämies karkotti ensiksi luodun paratiisista, / mutta ryöväri sai paratiisin lausueksaan puulla: Muista! / Uskoen ja peljäten minäkin huudan Sinulle: Muista minua! // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Jumala, ojenna minulle niin kuin Pietarille kätesi / ja nosta minut syvyydestä! / Anna minulle armo ja laupeus / Sinut siemenettä synnyttäneen viattoman Äitisi, ja kaikkien pyhiesi esirukousten tähden! // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Ota minut veisatessani joka päivä vastaan, / Sinä Karitsa, joka otat pois minun syntini! / Minä annan koko sieluni ja ruumiini Sinun käsiisi! / Öin ja päivin minä velvollisuuteni mukaisesti huudan Sinulle: // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Oi Sinun sanomatonta laupeuttasi, / Sinä ylen hyvä ja kaunaton Herra! / Oi synnitön ja armollinen, / älä heitä minua kasvojesi edestä, / että minäkin

kiitollisena saisin iloiten ja veisaten huutaa Sinulle: // Herra, pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjän stikiira*

Oi sanomatonta alentumista! / Oi outoa ja ylen ihmeellistä synnytystä! / Oi kuinka Neitsyt kantaakaan Sinua sylissään, / omaa Luojaansa ja Jumalaansa! / Sinä hänestä lihaksi tulemaan suostunut hyväntekijä ja Herra, // pelasta minut, ennen kuin tyystin tuhoudun!

Prokimeni, 4. säv.: Sinä koston Jumala, / Herra, Sinä koston Jumala.

Liitelauselma: Nouse, maan tuomari.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (17:1-9):

Kun Abram oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden vanha, ilmestyi Herra hänelle ja sanoi hänelle: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; vaella minun edessäni ja ole nuhteeton. Ja minä teen liittoni meidän välillemme, minun ja sinun, ja lisään sinut ylen runsaasti." Ja Abram lankesi kasvoilleen ja Jumala puhui hänelle sanoen: "Katso, tämä on minun liittoni sinun kanssasi: sinusta tulee kansojen paljouden isä. Niin älköön sinua enää kutsuttako Abramiksi, vaan nimesi olkoon Aabraham sillä minä teen sinusta kansojen paljouden isän. Minä teen sinut sangen hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta on polveutuvat kuninkaita. Ja minä teen liiton sinun kanssasi ja sinun jälkeläistesi kanssa, sukupolvesta sukupolveen, iankaikkisen liiton, ollakseni sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala, ja minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi sen maan, jossa sinä muukalaisena asut, koko Kanaanin maan, ikuisiksi omaisuudeksi; ja minä olen heidän Jumalansa." Ja Jumala sanoi Aabrahamille: "Mutta sinä pidä minun liittoni, sinä ja sinun jälkeläisesi, sukupolvesta sukupolveen."

Prokimeni, 6. säv.: Veisatkaa Herralle uusi virsi, / veisatkaa Herralle, kaikki maa.

Liitelauselma: Veisatkaa Herralle, ylistäkää Hänen nimeänsä.

Sananlaskujen kirjasta (15:20-16:9):

Viisas poika on isällensä iloksi, mutta tyhmä ihminen halveksii äitiänsä. Hulluus on ilo sille, joka on mieltä vailla, mutta ymmärtäväinen mies kulkee suoraan. Hankkeet sortuvat, missä neuvonpito puuttuu; mutta ne toteutuvat, missä on runsaasti neuvonantajia. Miehellä on ilo suunsa vastauksesta; ja kuinka hyvä onkaan sana aikanansa! Taitava käy elämän tietä ylöspäin, välttääkseen tuonelan, joka alhaalla on. Ylpeitten huoneen Herra hajottaa,

mutta lesken rajan Hän vahvistaa. Häijyt juonet ovat Herralle kauhistus, mutta lempeät sanat ovat puhtaat. Väärän voiton pyytäjä hävittää huoneensa, mutta joka lahjuksia vihaa, saa elää. Vanhurskaan sydän miettii, mitä vastata, mutta jumalattomien suu purkaa pahuutta. Jumalattomista on Herra kaukana, mutta vanhurskasten rukouksen Hän kuulee. Valoisa silmänluonti ilahuttaa sydämen; hyvä sanoma tuo ydintä luihin. Korva, joka kuuntelee elämän nuhdetta, saa majailta viisaitten keskellä. Joka kuritusta vieroo, pitää sielunsa halpana; mutta joka nuhdetta kuuntelee, se saa mieltä. Herran pelko on kuri viisautteen, ja kunnian edellä käy nöyryys. Ihmisen ovat mielen aivoittelut, mutta Herralta tulee kielen vastaus. Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään puhtaat, mutta Herra tutkii henget. Heitä työsi Herran haltuun, niin sinun hankkeesi menestyvät. Kaiken on Herra tehnyt määrätarkoitukseen, niinpä jumalattomankin onnettomuuden päivän varalle. Jokainen ylpeämielinen on Herralle kauhistus: totisesti, ei sellainen jää rankaisematta. Laupeudella ja uskollisuudella rikos sovitetaan, ja Herran pelolla paha vältetään. Jos miehen tiet ovat Herralle otolliset, saattaa Hän vihamiehetkin sovintoon Hänen kanssansa. Parempi vähä vanhurskaudessa kuin suuret voitot vääryydessä. Ihmisen sydän aivoittelee hänen tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa.

Ennenpyhitettyjen lahjain liturgia. Pöydässä nautimme viiniä, ja ehtoonjälkeisen palveluksen luemme keljoissamme.